

сне и, за да го пусне, рибарътъ му обѣщашъ половината печалба. Влѣзълъ, но, когато царътъ го попиталъ: „Какво искашъ за награда“, той отговорилъ: „50 тояги“. — „Ама какъ така?“ рекълъ царътъ. — „Туй възнаграждение искамъ“. Слѣдъ като му ударили 25 тояги, рекълъ: „Имамъ ортакъ — вратарътъ Ви — моля, останалитѣ 25 да платите нему“. И Христосъ, когато забивате гвоздеи въ Неговото тѣло, казва: „Повикайте ортака ми и ударете нему останалитѣ“. Това, което става сега всѣки день, не е друго, освенъ останалитѣ тояги — половината възнаграждение, което сме поискали. „Колко страдамъ, ще ми се прѣсне душата!“; ще ви се прѣсне, защото колко гвоздеи сте забили въ Господа! Болни сте — „Да дойде лѣкарътъ“. Истинскиятъ лѣкаръ, който ще ви излѣкува, нѣма да влѣзе въ вѣщата, докато продължавате забиването на гвоздеитѣ. Туй, което ви проповѣдвамъ, както виждате, е едно напълно практическо учение, което всѣки може да приложи. Когато ви налети лоша мисль, когато пожелаете нѣщо недобро, турете този твърдъ камъкъ въ пещъта, да се прѣвърне въ варъ, съ която да облосате душата си — да я направите да свѣтне. Така ако се упражнявате, ще видите какъ душата ви ще се озари.

Това е учението, което проповѣдва апостолъ Петъръ. Вие го смѣтате простъ рибаръ, но той е такъвъ рибаръ, който е пекълъ и не е ялъ рибата сурова. Въ какво трѣбва да я опечете и вие? Въ Божествения огънь — Люболюта. И когато я опечете така, ще каже: „Вижъ, каква риба!“ Ако не станемъ сътрудници на оння, които живѣятъ на Небето, какво мѣсто ще имаме на онзи свѣтъ? И